

N:o 9.

Af Herr Schartau, angående förhöjning af införselstullarne å artiklarne kaffe, socker och tobak.

Det behof af statsinkomst, som utan tvifvel är för handen och kommer att ökas i den mån Riksdagen, såsom jag hoppas, finner skäl att icke mera beräkna bankovinsten till fyllnad i disponibla inkomster, — påkallar försök att utvisa en väg, hvarpå, utan tryckande börda för folket och utan skuldsättning, åtminstone en ej oansenlig del af erforderliga medel står att ernå.

Såsom ett sådant försök ber jag få föreslå någon förhöjning af införselstullen å tre af de förnämsta importartiklarne: kaffe, socker och tobak. Dessa tre varuslag hänföras allestädes till lämpliga föremål för dryg beskattning; — och att för oss i Sverige med brist på värdefulla produkter till export, i förening med en oförneklig fallenhet för öfverflödigt bruk af utlandets alster, — det utgör en rättmätig omsorg att genom lagstiftningen söka befrämja inskränkning och besparing, lärar af få tänkande män förnekas, liksom de torde vara få, hvilka icke medgifva företräde åt indirekta skatter framför omedelbart utgående, de der ej sällan visa utpantningarnes, afskrifningarnes och eländets bedröfliga perspektiv i bakgrunden. En måttlig höjning af tullen å ifrågavarande artiklar skulle innebära på en gång den antydda väckelsen till sparsamhet och en uppmuntran till allmännare bruk af inhemska surrogater för kaffebönan, rörsockret och de amerikanska tobaksbladerna, utan att derföre pålägga något försakelsens tvång, eller öfverhöfvan fresta till lagöfverträdelse.

Jag föreslår derföre, att införselstullavgifterna å förenämnda tre varuslag må af Riksdagen fastställas till följande, nemligen:

<i>Kaffe</i>	per skålp.	13 öre	(nu 10).
<i>Socker, raffineradt, alla slag</i>	„	16 öre	(nu 12).
<i>oraffineradt:</i>			
a) till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande HOLLÄNSKA standard	„	16 öre.	
b) till färgen mörkare än nämnda standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd	„	11 öre	(nu 8).

<i>Tobak, oarbetad</i> , blad och stjelk	per skålp.	30 öre (nu 25).
<i>arbetad</i> : cigarrer	„	1,50 öre (nu 1,30).
karfvad	„	50 öre (nu 45).
malen eller snus	„	55 öre (nu 50).
spunnen, hopvriden eller pressad	„	40 öre (nu 35).
stänger och karotter	„	60 öre (nu 55).

Beträffande sockret upptager detta förslag en skilnad af 5 öre mellan raffinerad och oraffinerad vara, eller densamma, som egde rum intill 1865 års slut, då nedsättning från 13 till 12 öre för raffineradt socker vidtog i följd af handelstraktaten med Frankrike, som stadgar att införselstull för sådant socker ej får med mera än 50 procent öfverstiga råsockertullen, hvars lägre siffra har sin grund i det kända förhållandet, att vid förädlingen erhålles endast omkring 80 procent mer eller mindre raffineradt socker; återstoden blir sirup, hvarför erlagts råsockertull, under det att samma produkt, särskildt importerad, drager endast half afgift. Bestämmes nu tullen, såsom jag föreslagit, för råsocker i allmänhet till 11 öre, skulle enligt Franska traktaten det raffinerade sockret kunna åsättas en tull af 16 $\frac{1}{2}$ öre; men som ändamålet med denna framställning hufvudsakligen är, att utan förnärmande af något intresse bereda statskassan mera inkomst, eller egentligen ersättning för bankovinsten, — icke att tillskynda den ena eller andra fabrikationen större fördelar, så inskränker sig mitt yrkande till sådana bestämmelser, hvarigenom den inhemska näringens ställning kan antagas icke blifva försämrad; och för att så må kunna ske i fråga om artikeln socker, är det nödvändigt, om tullförhöjning göres, att vederbörligen taga i betraktande huruledes de högre afgifterna komma att ansevärt betunga rörelsen med större förlag, som, synnerligast under nuvarande penningtid, blir tryckande, medan å andra sidan ett stegradt pris antagligen skall medföra minskning i produkternas afsättning, följaktligen i hela fabriksverksamheten.

Med tobak är förhållandet något annorlunda, då vid bearbetningen af utländska blader öfverhufvud intet bortgår, som ej med billigare tillsatser kan ersättas, och den minsta skilnad tulltaxan gör mellan oarbetad och arbetad vara redan nu är dubbelt större än den för socker här föreslagna; dock har jag ansett fabrikatet cigarrer, som utgör den mest slösaktiga tobaksförbrukningsformen, böra underkastas en större tullförhöjning än öfriga tobakstillverkningar.

Stockholm den 21 Januari 1867.

Frans Schartau.